Lieta Nr.1A29032419/21
ECLI:LV:RLPT:2019:1206.1A29032419.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019.gada 6.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska, izskatījusi rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – iesniedzējs) sūdzībā par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – iestāde) 2019.gada 12.augusta lēmumu Nr.1057,

Aprakstošā daļa

konstatēja, ka 2019.gada 5.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektore I.Grīnberga-Eide sastādīja iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC375972 par to, ka 2019.gada 25.maijā plkst.15.31 (izsaukums) Jūrmalā vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli BMW 520, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Omnibusa ielā pie Jomas ielas nama Nr.33, kur izbraucot no stāvēšanas vietas izraisīja sadursmi ar transportlīdzekli VW Toureg, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas bija novietots stāvēšanai, to bojājot. Vadītājs /pers. A/ pārkāpjot noteikto kārtību, atstāja negadījuma vietu. Ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk – CSN) 40., 41., 100.punkts, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta 14.daļā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora U.Ozola 2019.gada 3.jūlija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC375972 /pers. A/ piemērots naudas sods 70 *euro* apmērā.

Minēto lēmumu iesniedzējs pārsūdzēja un ar iestādes 2019.gada 12.augusta lēmumu Nr.1057 atstāts negrozīts 2019.gada 3.jūlija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC375972.

2019.gada 11.septembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzēja sūdzība par iestādes 2019.gada 12.augusta lēmumu Nr.1057.

Sūdzībā iesniedzējs norāda, ka lēmums neatbilst tiesību normām un ir atceļams šādu apsvērumu dēļ.

Dienā, kad notika ceļu satiksmes negadījums, Jūrmalā norisinājās pasākums "Jūrmalas kūrorta svētki" un blakus ceļu satiksmes negadījuma vietai, tieši pretī adresei Jūrmalā, Jomas ielā 33, pie Majoru stāvlaukuma bija uzstādīta liela āra skatuve.

Vēlas vērst tiesas uzmanību uz apstākli, ka skatuves (no kuras tika atskaņota skaļa mūzika) virziens bija vērsts tieši uz iespējamā ceļu satiksmes negadījuma vietu, kas atspoguļota ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā. Tātad skatuves kā skaļa trokšņa avota virziens tika vērsts tieši uz adresi Jūrmalā, Jomas ielā 33.

Liecinieki sarunā ar iesniedzēju ne reizi nenorādīja un neminēja par faktu, ka būtu noticis ceļu satiksmes negadījums. Ar lieciniekiem saruna notika tikai par to vai iesniedzējs var novietot transportlīdzekli stāvēšanai.

Tāpat iesniedzējs vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka ar lieciniekiem bija vārdisks konflikts, taču neskatoties uz to, viņi ne reizi nenorādīja, ka būtu noticis ceļu satiksmes negadījums. Liecinieks /pers. B/ savās liecībās ne reizi nepiemin, ka iesniedzējs būtu apzinājies, ka ir notikusi sadursme. To, ka sadursmes fakts iesniedzējam nebija zināms, apliecina arī liecinieces /pers. C/ sniegtā liecība. Tātad iesniedzējs notikuma brīdī neapzinājās, ka būtu notikusi sadursme.

Nav strīda, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma iesniedzējs nepalika ceļu satiksmes negadījuma vietā. Tomēr personai ir jāapzinās, ka tā ir iesaistīta ceļu satiksmes negadījumā, un to apzinoties, jāaizbrauc no negadījuma vietas.

Ievērojot norādīto, iesniedzējs lūdz tiesu atcelt iestādes lēmumu.

Ar 2019.gada 12.septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu pieņemta iesniedzēja sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2019.gada 6.novembrim no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti paskaidrojumi un lūgumi.

Motīvu daļa

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta devīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Iepazīstoties ar iesniedzēja sūdzību, tiesa atzīst, ka lietā nepastāv strīds par to, ka iesniedzēja transportlīdzeklis atradās administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā. Strīds ir par to, vai iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2019.gada 12.augusta lēmuma Nr.1057 pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto, papildus norādot savus apsvērumus.

Atbilstošai Latvijas APK 8.panta pirmajai un otrajai daļai persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir

spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Savukārt CSL 19.panta trešā daļa nosaka, ka Ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Atbilstoši CSN 40.punktam (redakcijā 31.08.2018.-30.05.2019.), ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs: nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu; vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un neziņojot policijai par negadījumu atstāj negadījuma vietu.

Saskaņā ar CSN 41.punktu, ja šo noteikumu 40.punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji: nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu; par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem

Savukārt CSN 100.punktā noteikts, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{16}panta piekto daļu (redakcijā 13.04.2019.-30.06.2019.) par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no septiņiem līdz piecdesmit pieciem *euro*, cita transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas

Atbilstoši Latvijas APK 149.^{4}panta 14.daļai par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam septiņu *euro* apmērā.

Latvijas APK 35.panta otrā daļa nosaka, ka ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta trešās daļas 5.punktu, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi šādi apstākļi: fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus profesionālos un amata pienākumus. Šā panta ceturtā daļa noteic, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Saskaņā ar šā panta piekto daļu administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Atbilstoši šā panta vienpadsmitajai daļai, ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Šā panta piecpadsmitā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā. Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta 16.daļu šajā kodeksā un citos likumos noteiktajos gadījumos administratīvā pārkāpuma lietā institūcija (amatpersona), kura nesastāda administratīvā pārkāpuma protokolu, iegūtās ziņas par faktiem fiksē atzinumos, apskates protokolos un citos dokumentos, kas iegūti administratīvā pārkāpuma lietvedības gaitā.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā.

Ņemot vērā norādītās likuma normas, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un citos lietā esošajos dokumentos ir fiksētas Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, un nepiekrīt iesniedzēja sūdzībā norādītajiem argumentiem par inkriminētā administratīvā pārkāpuma neesamību. Tiesa atzīst, ka iestāde pamatoti izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem, to kopumā, pēc likums un tiesiskās apziņas.

Neskatoties uz to, ka iesniedzējs neatzīst savu vainu pārkāpuma izdarīšanā, tiesai tāpat kā iestādei nav pamata neticēt liecinieka /pers. B/ paskaidrojumā fiksētajiem apstākļiem, CD diskā un Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādītajam apstākļu izklāstam par pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem, kas sastādīti pamatojoties uz ziņām par faktiem, ko policijas darbinieki ieguva, pildot savus tiešos darba pienākumus.

No lietas materiāliem pievienotajiem video ierakstiem nepārprotami redzams, ka iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis nodara bojājumus priekšā stāvošajam transportlīdzeklim. Tāpat nepamatota ir iesniedzēja norāde, ka sarunas laikā liecinieki nenorādīja uz ceļu satiksmes negadījumu. Tiesa norāda, ka tas ir loģiski un nerada šaubas par liecinieka liecības patiesumu, jo ceļu satiksmes negadījums notika pēc iesniedzēja sarunas ar lieciniekiem.

Tiesa arī apšauba iesniedzēja apgalvojumu, ka nav piefiksējis ceļu satiksmes negadījuma brīdi. No videoieraksta redzams, ka iesniedzēja transportlīdzeklis mēģināja izbraukt no ļoti šauras vietas, tādejādi iesniedzējam bija jāapzinās un jāpieļauj iespējamās sekas. Līdz ar to noraidāms ir iesniedzēja arguments par subjektīvās puses trūkumu konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamen t a 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Tiesa lietā nekonstatē saprātīgas šaubas par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas būtu tulkojamas par labu iesniedzējam un būtu par pamatu lietvedības izbeigšanai.

Līdz ar to tiesa tāpat kā iestāde atzīst, ka iesniedzējs 2019.gada 25.maijā vadītāja transportlīdzekli BMW 520, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Jūrmalā, Omnibusa ielā pie Jomas ielas nama Nr.33, kur izbraucot no stāvēšanas vietas izraisīja sadursmi ar transportlīdzekli VW

Toureg, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas bija novietots stāvēšanai, to bojājot. Kā arī iesniedzējs pārkāpjot noteikto kārtību, atstāja negadījuma vietu. Tādā veidā pārkāpjot CSN 40., 41., 100.punktu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[4]panta 14.daļā, 149.[16]panta piektajā daļā.

Tāpat iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējam uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, ko tiesa atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim. Turklāt tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē procesuālo tiesību normu, kas regulē administratīvās pārkāpuma lietas lietvedību un izskatīšanas kārtību pārkāpumus, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12]panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, savukārt iestādes lēmums ir likumīgs, tāpēc atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 243.pantu, 243.[1]pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 12.augusta lēmumu Nr.1057.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 12.augusta lēmumu Nr.1057.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska